

عنوان مقاله:

معنا و مفهوم شناسی شهر ایرانی- اسلامی؛ مبانی نظری و مصداق ها

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی برنامه ریزی و مدیریت شهری با تاکید بر مولفه های شهر اسلامی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

محمدرضا بمانیان - استاد دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس تهران

خلاصه مقاله:

موضوع شهر ایرانی- اسلامی همواره با رویکردهای متفاوت مواجه بوده است. هر اندیشمند، دانشمند و کارشناسی از زاویه ای بر آن نگر بسته و متناسب با داده های خود تعریفی ارائه کرده است. در این بینپرداختن به مقولات و مفاهیم وابسته و مرتبط به آثار شهر سازی ایرانی که خود را متصف به جهان بیناسلامی می داند و قصد در باز نمود و پدیدارسازی هر آنچه را دارد که در روند دستیابی به حیات طیبه و هسمنتند زمینی تأثیر دارد از مهمترین موضوعات و دغدغه های اندیشمندانی است که بناها، فضاها و شهر را مکانی در راستای سوک انسانی و تعالی روحی و معنوی انسان می دانند. جمعیت دین اسلام و ارتباط وثیق و عمیق میان جنبه های گوناگون اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی، سیاسی، اعتقادی، ذهنی و نمادین آن با یکدیگر، موجب گردیده که بررسی نسبت میان اسلام و شهر نیز از زوایا و جنبه هایمختلف، همواره مورد مذاقه علمی و تجربه های عملی بسیاری از محققان و طراحان شهری اسلامی و غیر اسلامی در طول تاریخ باشد. این مقایه با روش پویشی و فرا تحلیلی، ضمن بررسی معنا و مفهوم شهراسلامی و ایرانی- اسلامی، با توجه به جامعیت و بالندگی مفهوم شهر اسلامی، به عنوان مصداق به یکپاز شاخص های هویت دهنده به شهر ایرانی- اسلامی، که موضوه مدیریت آن است، با الهام از مبانیایرانی - اسلامی ویژگی های بومی مطلوب محله ای و مدیریت توسعه محله ای ارائه نموده است.

کلمات کلیدی:

شهرسازی، اسلامی- ایرانی، شهر اسلامی، مدیریت، محله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/349484>

